

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Efter at have læst argumentationen omkring udvidelsen af refleksionsperioden til 100 dage kiggede jeg lidt i handlingsplanen mod kvindehandel, den nye variant, og jeg kiggede efter det punkt, der handler om, at man vil sikre, at kvinderne bliver sendt hjem igen, for det er ligesom det, jeg kan forstå er argumentationen for, at refleksionsperioden skal udvides, altså, at man vil være sikker på, at de her mennesker bliver sendt hjem igen.

Og her er der noget, der undrer mig. Gør det ikke indtryk på fru Irene Simonsen, når man i høringssvar efter høringssvar gør opmærksom på, at der er behov for ikke blot at give en udvidet refleksionsperiode på 100 dage til de mennesker, som man er helt sikker på vil skrive under på, at de rejser hjem, når dagene er gået, men også behov for at bruge den periode til bl.a. at undersøge, om det overhovedet er farligt for dem at vende tilbage, og at bruge det til generelt at hjælpe nogle af de kvinder, som har været udsat for noget så nedværdigende som menneskehandel?

Er der ikke behov for at bløde op på de formuleringer og sørge for, at den der 100-dagesperiode kan bruges til meget andet end at sikre, at de rejser igen så hurtigt som muligt?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Se, det her lovforslag er jo en del af en større handlingsplan, hvor der ligger forskellige initiativer, og et af de rigtig gode initiativer i handlingsplanen er jo også, at ngo'erne er med til at hjælpe med tilbagesendelsen, sikre, at de, der er blevet handlet, får en sikker hjemrejse og modtagelse, når de kommer hjem, så de ikke ryger i kløerne på bagmændene for menneskehandelen igen.

Det er jo der, hele sammenhængen i handlingsplanen mod menneskehandel er rigtig god, fordi vi jo netop sikrer, at de, der er blevet handlet, også får en ordentlig start og en sikker start, når de kommer hjem, og at vi får den rigtige hjælp sat ind. Og de 100 dages refleksionsperiode skal jo også gå til at hjælpe med at opklare, når vedkommende kan samarbejde, hele krimi-

nalitetsmønsteret i det her, så vi virkelig kan få fat i de mennesker, der står bag den handel her.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Alt det er jo meget fint, men der er jo ud fra lovforslaget ingen tvivl om, at grunden til, at man nu udvider til de 100 dage – hvilket man har kviet sig ved meget længe – er, at det skal bruges som sådan en slags glidebane til at være sikker på, at de her mennesker kommer hjem. Og der vil jeg bare spørge fru Irene Simonsen, om ikke det gør indtryk, når man i høringsnotatet kan læse følgende:

Amnesty International, Dansk Psykologforening, Red Barnet og Reden – Stop Kvindehandel finder, at udrejsefristen bør kunne fastsættes til op til 100 dage, selv om de pågældende ikke samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Og Dansk Psykologforening anfører, at disse mennesker kan være så medtagede, at de er ude af stand til at indgå i et samarbejde.

Er der ikke behov for at sige: Det her er først og fremmest de kvinders tarv, og alle andre hensyn må vige, hvis det viser sig, at det kan være klogt og nødvendigt at udvide refleksionsperioden til op til 100 dage? Er det ikke det, vi skylder de kvinder?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det, vi skylder de kvinder, er lige præcis det, vi gør, nemlig at de får en ordentlig og sikker hjemsendelse og en ordentlig start på livet igen, når de kommer hjem, og at vi i den refleksionsperiode, hvor de er her, tilbyder dem hele den plan, vi har for at hjælpe dem, både med psykologhjælp og andre ting, der skal til ud fra de behov, den enkelte person har, så vi er helt sikre på, at vi hjælper dem bedst muligt.

Det er jo igen den der radikale retorik, som vi hører, hver gang vi har sådan nogle emner på banen, altså, at De Radikale tror, at det bedste sted i verden er Danmark. Det hører vi jo gang på gang. Det er jo, som om hele verden burde leve i Danmark, fordi det er det eneste sted, der duer. Hver gang hr. Morten Østergaard stiller sig op i forbindelse med noget, der har med udlændinge at gøre, handler det kun om, at hvis vi kan tage alle udlændinge til Danmark og sikre, at de er her, så er vi sikre på, at de får det bedste mulige liv. Det er jo ikke det, det handler om.